

สรุปโครงการโครงการฝึกอบรมส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม สำหรับคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง
วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓
ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามุข ตำบลคาละเมะ อำเภอสัขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง.....

ที่ สร ๘๔๐๐๔/.....วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓.....

เรื่อง รายงานสรุปผลการฝึกอบรมตามโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับคณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง ได้ดำเนินจัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับผู้บริหารฯ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ใน
วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนา मुख ตำบลคาละแมะ อำเภอสัตหีบ ภูเก็ต โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสำนึกในการตระหนักรู้ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเป็นข้อผลักดันในการป้องกัน
ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานและสังคม ตลอดจนการนำหลักคุณธรรมคุณธรรมจริยธรรม เป็นแนวทางในการ
ปฏิบัติงาน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้องและมีความสุข

บัดนี้ การดำเนินการจัดโครงการดังกล่าว ได้เสร็จสิ้นและบรรลุวัตถุประสงค์เรียบร้อยแล้ว กอง
การศึกษาฯ องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง จึงขอรายงานสรุปและรายงานผลการดำเนินโครงการดังกล่าวให้ทราบ
ดังรายละเอียดที่ปรากฏตามเอกสารนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

ผู้รายงาน

(นางสาวดวงกมลฉัตร ไชยพินนา)

ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา

(ลงชื่อ)

(นางวารภรณ์ มั่นศักดิ์)

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- รับทราบ

(ลงชื่อ)

(นางเรืองรอง อรุณวรรณนะ)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

(ลงชื่อ)

(นายนาครินทร์ สาทิพจันทร์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม
สำหรับคณะบริหาร ส.อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจ
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓

๑. ชื่อโครงการ

โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับคณะบริหาร ส.อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง
องค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๒. หลักการและเหตุผล

ด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจ และพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญและเป็นกลไกหลักในระดับตำบล การให้บริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญในอันที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุข และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและท้องถิ่น ดังนั้น ในการที่จะให้การปฏิบัติราชการบรรลุประสิทธิภาพและประสิทธิผลการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ หากคณะผู้บริหารและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีคุณธรรม ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม เป็นผู้มั่งคั่งสำนึกที่จะตอบสนองคุณแผ่นดินด้วยการกระทำทุกสิ่ง เพื่อคุณประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องที่ดั่งามและเป็นผลต่อการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ความมีวินัยความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบอันจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจ เป็นองค์กรหนึ่งที่ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ภายใต้การเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว และสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารจัดการและการพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสม ซึ่งตามแผนพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้คำนึงถึงการสร้างกำลังคนในการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพทั้งในด้านสมรรถนะ การบริหารผลงาน และการพิทักษ์ระบบคุณธรรม เพื่อให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจทุกตำแหน่งมีความรู้ในขอบเขต ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนความประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมสำหรับตำแหน่ง การพัฒนาบุคลากรในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น จึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากในการพัฒนาองค์กร ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม รวมถึงศิลปะการเป็นผู้นำ และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ รมณรงค์และส่งเสริมค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ แก่กฎระเบียบที่เอื้อต่อการทุจริต ใช้วิธีการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรมอย่างเคร่งครัด ปฏิบัติตามมาตรการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ประกอบกับประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจ เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลเสมีจ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓(๔) ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบงานบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุรินทร์ เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เพื่อยึดถือเป็นหลักการแนวทางปฏิบัติและเป็นเครื่องกำกับความประพฤติพนักงานส่วนตำบล เพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ อำนวยความสะดวกและ

/หลักธรรมา...

ให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม
๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูก เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง ได้ยึดถือเป็นแนวทางสำหรับประพฤติดนและเป็นหลักการในการปฏิบัติงาน ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจและพัฒนาบุคลากรในสังกัด สามารถนำหลักคุณธรรมจริยธรรมไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในประจำวัน และประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านความโปร่งใส ผลประโยชน์ทับซ้อน องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง จึงได้จัดทำโครงการ ฯ นี้ขึ้นมา

๓. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้เพิ่มความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ในการทำงานโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

๒.๒ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับคณะผู้บริหารและพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง ได้นำหลักคุณธรรม จริยธรรม ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานได้อย่างเหมาะสม

๒.๓ เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปลูกฝังวินัยในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมทั้งได้เปิดโลกทัศน์ในการศึกษาองค์ความรู้ใหม่ ๆ

๒.๔ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดี ปฏิบัติตนเป็นข้าราชการที่มีคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ยุติธรรม มีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานราชการอย่างใสสะอาด

๔. เป้าหมาย

๓.๑ คณะผู้บริหาร	จำนวน ๔ คน
๓.๒ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง	จำนวน ๑๓ คน
๓.๓ พนักงานส่วนตำบล	จำนวน ๑๕ คน
๓.๔ พนักงานจ้าง	จำนวน ๑๓ คน
๓.๕ ครู	จำนวน ๒ คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน ๔๗ คน

๕. วิธีดำเนินการ

- ๕.๑ ปฐกษัตริย์การบริหารฯ
- ๕.๒ ประชุมหัวหน้าส่วน
- ๕.๒ ติดต่อบริษัทสถานที่อบรม และวิทยากร
- ๕.๓ จัดทำโครงการ
- ๕.๔ ดำเนินการฝึกอบรมตามโครงการ ฯ
- ๕.๔ ติดตามรายงานผลการดำเนินโครงการ ฯ ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

๗. สถานที่ดำเนินการ

ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามุข หมู่ที่ ๑๔ ตำบลศาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

๘. งบประมาณและแหล่งที่มา

ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๓ แผนงานการศึกษา งานศาสนาวัฒนธรรม
ท้องถิ่น งบดำเนินงาน หมวดค่าใช้สอย ประเภท รายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่าย
หมวดอื่นๆเพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม หน้า ๖๒ ตั้งไว้ ๓๐,๐๐๐ บาท
รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย

๙. ผู้รับผิดชอบโครงการ

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

๑๐. ผลคาดว่าจะได้รับ

๙.๑ ผู้เข้าอบรมได้เพิ่มความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ในการทำงานโดย
น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

๙.๒ ได้นำหลักคุณธรรม จริยธรรม ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานได้อย่างเหมาะสม๙.๓ ได้
สร้างจิตสำนึกที่ดีในการปลูกฝังวินัยในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๙.๓ ผู้เข้าอบรมมีวินัยในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และพัฒนาศักยภาพในการทำงานให้เกิด
ประโยชน์สูงสุด รวมทั้งได้เปิดโลกทัศน์ในการศึกษาองค์ความรู้ใหม่ ๆ

๙.๔ ผู้เข้าอบรมมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ปฏิบัติตนเป็นข้าราชการที่มีคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่น
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ยุติธรรม มีจิตสำนึกราชการใสสะอาด

๑๑. การติดตามโครงการ

การสังเกต และแบบสอบถาม

๑๒. ผู้เขียนโครงการ

(ลงชื่อ)

(นางวราภรณ์ มั่นศักดิ์)

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑๓. ผู้ตรวจสอบโครงการ

(ลงชื่อ)

(นางเรืองรอง อรุณวรรณะ)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

๑๔. ผู้เห็นชอบโครงการ

(ลงชื่อ)

(นายป๋อง คุชิตา)

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

(ลงชื่อ)

(นายสุนทร มะลิ)

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

๑๕. ผู้อนุมัติโครงการ

(ลงชื่อ)

(นายนาครินทร์ สาทิพจันทร์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

ตารางกิจกรรมการอบรม

โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับคณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามุข หมู่ที่ ๑๔ ตำบลคาละแมะ อำเภอสี่ขภูมิ จังหวัดสุรินทร์
วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

เวลา	รายละเอียดกิจกรรม	หมายเหตุ
๐๖.๐๐ – ๐๗.๓๐ น.	- ลงทะเบียนรายงานตัว	
๐๗.๓๐ – ๐๘.๓๐ น.	รับประทานอาหารเช้า	
๐๘.๓๐ – ๐๙.๓๐ น.	- พระวิทยากรกล่าวต้อนรับ/ปฐมมนิเทศ/ แนะนำสถานที่ - พิธีเปิดโครงการ กล่าวรายงาน โดย นางเรืองรอง อรุณวรรณนะ ปลัดองค์การบริหารส่วน ตำบลเสมิง - พิธีเปิดโครงการ โดย นายนาครินทร์ สาทิพจันทร์ นายกองค์การ บริหารส่วนตำบลเสมิง	
๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น.	บรรยายพิเศษ หัวข้อ : “การดำรงชีวิตตามแนวหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” โดย... นายนาครินทร์ สาทิพจันทร์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง	
๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น.	- บรรยายให้ความรู้ หัวข้อ “มาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของ อปท./การบริหารความเสี่ยงจริยธรรม : กลไกของ ภาครัฐในการส่งเสริมและป้องปรามให้ข้าราชการและพนักงานจ้าง ประพฤติตนอย่างมีคุณธรรม” โดย... ว่าที่ร้อยตรี ชาตรี มารอบ ท้องถิ่นอำเภอสำโรงตา - พิธีมอบเกียรติบัตรที่มีความประพฤติดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - พนักงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง ได้แก่ นางชุลีพร นวฤกษ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน - บุคคลภายนอกในเขตพื้นที่ตำบลเสมิง ได้แก่ นายสนอง ยอดอาจ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง หมู่ที่ ๓	
๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น.	ธรรมะบรรยาย : หัวข้อ “การพัฒนาชีวิตด้วยหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา/ การทำงานเป็นทีมอย่างมีความสุข” โดย พระอาจารย์นเรศธรรมา เขมปุมโน เจ้าอาวาสวัดบ้านคาละแมะ หมู่ที่ ๑ อำเภอสี่ขภูมิ จังหวัดสุรินทร์	
๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.	ธรรมะบรรยาย: หัวข้อ หลักธรรมในการ “ครองตน ครองคน ครองงาน ”/ สติปัญญา ๔ /เจริญสมาธิภาวนา และเดินจงกรม โดย พระอาจารย์ไพฑูริย์ ทนตกาโย เจ้าอาวาสวัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามุข หมู่ที่ ๑๔ ตำบลคาละแมะ อำเภอสี่ขภูมิ จังหวัดสุรินทร์	
๑๖.๐๐-๑๖.๓๐ น.	สรุป/ตอบข้อซักถาม	

หมายเหตุ : ๑. กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
๒. แต่งกายด้วยชุดขาว
๓. พักเบรก ช่วงเวลา ๑๐.๐๐ น. และ ๑๔.๐๐ น.

สรุปผลการฝึกอบรมโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับผู้บริหารฯ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์
วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามุข ตำบลศาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. หัวข้อเรื่อง การดำรงชีวิตตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดย นายนาครินทร์ สาทิพจันทร์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิงโดยมีเนื้อหา ดังนี้
ประเทศไทยกับเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นให้ผู้ผลิต หรือผู้บริโภค พยายามเริ่มต้นผลิต หรือบริโภคภายใต้
ขอบเขต ข้อจำกัดของรายได้ หรือทรัพยากรที่มีอยู่ไปก่อน ซึ่งก็คือ หลักในการลดการพึ่งพา เพิ่มขีดความสามารถใน
การควบคุมการผลิตได้ด้วยตนเอง และลดภาวะการเสี่ยงจากการไม่สามารถควบคุมระบบตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เศรษฐกิจพอเพียงมิใช่หมายความว่า การกระเปียดกระเสียนจนเกินสมควร หากแต่อาจพุ่มเฟิยได้เป็นครั้งคราวตาม
อัตรภาพ แต่คนส่วนใหญ่ของประเทศ มักใช้จ่ายเกินตัว เกินฐานะที่หามาได้

เศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำไปสู่เป้าหมายของการสร้างความมั่นคงในทางเศรษฐกิจได้ เช่น โดยพื้นฐานแล้ว
ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เศรษฐกิจของประเทศจึงควรเน้นที่เศรษฐกิจการเกษตร เน้นความมั่นคงทาง
อาหาร เป็นการสร้างความมั่นคงให้เป็นระบบเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง จึงเป็นระบบเศรษฐกิจที่ช่วยลดความเสี่ยง หรือ
ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาวได้

เศรษฐกิจพอเพียง สามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ ทุกสาขา ทุกภาคของเศรษฐกิจ ไม่จำเป็นจะต้องจำกัดเฉพาะแต่
ภาคการเกษตร หรือภาคชนบท แม้แต่ภาคการเงิน ภาคอสังหาริมทรัพย์ และการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
โดยมีหลักการที่คล้ายคลึงกันคือ เน้นการเลือกปฏิบัติอย่างพอประมาณ มีเหตุมีผล และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเอง
และสังคม

การดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเข้าใจถึงสภาพสังคมไทย ดังนั้น เมื่อได้พระราชทานแนว
พระราชดำริ หรือพระบรมราโชวาทในด้านต่างๆ จะทรงคำนึงถึงวิถีชีวิต สภาพสังคมของประชาชนด้วย เพื่อไม่ให้เกิด
ความขัดแย้งทางความคิด ที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งในทางปฏิบัติได้

แนวพระราชดำริในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

๑. ยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้าน ลดละความฟุ่มเฟิยในการใช้ชีวิต
๒. ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต
๓. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกันในการค้าแบบต่อสู้กันอย่าง รุนแรง
๔. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก ด้วยการขวนขวายใฝ่หาความรู้ให้มีรายได้เพิ่มพูนขึ้น จนถึง
ขั้นพอเพียงเป็นเป้าหมายสำคัญ
๕. ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่ว ประพฤติตนตามหลักศาสนา

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่
ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง
โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความ

มีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง จึงประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

๑. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
๒. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ
๓. ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

๒. หัวข้อเรื่อง มาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการพนักงาน ลูกจ้างของอปท./การบริหารความเสี่ยงจริยธรรม:กลไกของภาครัฐในการส่งเสริมและป้องปรามให้ข้าราชการและพนักงานจ้างประพฤติตนอย่างมีคุณธรรม โดย..ว่าที่ร้อยตรี ชาตรี มารอบ ท้องถิ่นอำเภอสำโรงทาบ

คุณธรรม จริยธรรมในการทำงาน

คุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดีและความถูกต้องในการแสดงออกทั้งกาย วาจา และใจของแต่ละบุคคลซึ่งยึดมั่นไว้เป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัย

จริยธรรม หมายถึง กฎเกณฑ์ที่เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงาม เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับชมชอบหรือยอมรับจากสังคม เพื่อความสันติสุขแห่งตนเองและความสงบเรียบร้อยของสังคม

ความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรม

๑. ช่วยให้ชีวิตดำเนินไปด้วยความราบรื่นและสงบ
๒. ช่วยให้มีความสุขสัมปชัญญะอยู่ตลอดเวลา
๓. ช่วยสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่บุคคลในชาติ
๔. ช่วยควบคุมไม่ให้คนชั่วมีจำนวนมากขึ้น
๕. ช่วยให้นุชนำความรู้และประสบการณ์มาสร้างสรรค์แต่สิ่งที่มีคุณค่า
๖. ช่วยควบคุมความเจริญทางด้านวัตถุและจิตใจของคนให้เจริญไปพร้อม ๆ กัน

คุณธรรมในการทำงาน

คุณธรรมในการทำงาน หมายถึง ลักษณะนิสัยที่ดีที่ควรประพฤติปฏิบัติในการประกอบอาชีพคุณธรรมสำคัญที่ช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จมีดังนี้

๑. ความมีสติสัมปชัญญะหมายถึง การควบคุมตนเองให้พร้อม มีสภาพตื่นตัวฉับไวในการรับรู้ทางประสาท
๒. สัมผัส การใช้ปัญญาและเหตุผลในการตัดสินใจที่จะประพฤติปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ เหมาะสม และถูกต้อง
๓. ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา และใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกง และไม่หลอกลวงใคร
๔. ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามในการทำงานหรือหน้าที่ของตนเองอย่างแข็งขัน ด้วยความมุ่งมั่น เอาใจใส่อย่างจริงจังพยายามทำเรื่อยไปจนกว่างานจะสำเร็จ
๕. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและดำเนินการให้ถูกต้อง ถูกที่
๖. มีความเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ข้อบังคับ ข้อตกลง กฎหมาย และศีลธรรม
- ความรับผิดชอบ หมายถึง ความเอาใจใส่มุ่งมั่นตั้งใจต่องาน หน้าที่ ด้วยความผูกพัน ความพากเพียร
๗. เพื่อให้งานสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
๘. ความมีน้ำใจคือ ปรารถนาดีมีเมตตาจิตต้องการช่วยเหลือให้ทุกคนประสบความสำเร็จ และช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นทุกข์
๙. ความประหยัด หมายถึง การรู้จักใช้ รู้จักออม รู้จักประหยัดเวลาตามความจำเป็น เพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ที่สุด
๑๐. ความสามัคคี หมายถึง การที่ทุกคนมีความพร้อมทั้งกาย จิตใจ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
๑๑. มีจุดมุ่งหมายที่จะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จโดยไม่มีการเกี่ยงงอน

จริยธรรมในการทำงาน

จริยธรรมในการทำงาน หมายถึง กฎเกณฑ์ที่เป็นแนวทางปฏิบัติในการประกอบอาชีพที่ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เหมาะสม และยอมรับ การทำงานหรือการประกอบอาชีพต่างๆ จะเน้นในเรื่องของจริยธรรมที่มีความแตกต่างกันดังนี้

จริยธรรมในการทำงานทั่วไป

จริยธรรมที่นำมาซึ่งความสุขความเจริญในการทำงานและการดำรงชีวิตเรียกว่า มงคล ๓๘ ประการ ชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงานมีดังนี้

๑. ขำนาญในวิชาชีพของตน (มงคลชีวิตข้อที่ ๘) เป็นการนำความรู้ที่เล่าเรียน ผูกฝน อบรม มาปฏิบัติให้เกิดความชำนาญจนสามารถยึดเป็นอาชีพได้
๒. ระเบียบวินัย (มงคลชีวิตข้อที่ ๙) การฝึกกาย วาจาให้อยู่ในระเบียบวินัยที่สังคมหรือสถาบันวางไว้ เป็นแบบแผน
๓. กล่าววาจาดี (มงคลชีวิตข้อที่ ๑๐) คือ วชิสุจริต ๔ ประการ ได้แก่ ความจริง คำประสานสามัคคี คำสุภาพ คำมีประโยชน์
๔. ทำงานไม่คั่งค้างสับสน (มงคลชีวิตข้อที่ ๑๔) ลักษณะการทำงานของคนโดยทั่วไปมี ๒ แบบ คือ
 - การทำงานคั่งค้างสับสน คือ ทำงานหยายยุ่งเหยิงทำงานไม่สำเร็จ
 - การทำงานไม่คั่งค้าง คือ การทำงานดีมีระเบียบ ทำงานเต็มฝีมือ และทำงานให้เสร็จ

จรรยาบรรณวิชาชีพ

จรรยาบรรณเกิดขึ้นเพื่อมุ่งให้คนในวิชาชีพมีประสิทธิภาพ ให้เป็นคนดีในการบริการวิชาชีพ ให้คนในวิชาชีพมีเกียรติ ศักดิ์ศรีที่มีกฎเกณฑ์มาตรฐานจรรยาบรรณ จรรยาบรรณ มีความสำคัญและจำเป็นต่อทุกอาชีพทุกสถาบัน และหน่วยงาน เพราะเป็นที่ยึดเหนี่ยวควบคุมการประพฤติ ปฏิบัติด้วยความดีงาม

ความสำคัญของจรรยาบรรณ

เพื่อให้มนุษย์สามารถอาศัยอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข จึงต้องมีกฎ กติกา มารยาท ของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่ เจริญแล้วไม่มองแต่ความเจริญทางวัตถุ

จริยธรรมในการทำงานผู้บริหาร

๑. มีหิริโอตตปปะ
๒. เว้นอคติ ๔ ประการ
๓. มีพรหมวิหาร ๔
๔. มีสังคหวัตถุ ๔

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือการขัดกันของผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ อันเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยทั่วไปเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน จึงหมายถึงความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์สาธารณะที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กล่าวคือเป็นสถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ส่วนตนอยู่ และได้ใช้อิทธิพลตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดประโยชน์ส่วนตัว โดยก่อให้เกิดผลเสียต่อผลประโยชน์ส่วนรวม มีหลากหลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่ในรูปของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ในรูปตัวเงินหรือทรัพย์สินมีลักษณะ ๗ ประการ ดังนี้

๑. หาประโยชน์ให้ตนเอง คือ การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อตนเอง เช่น ข้าราชการใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทตัวเองได้งานรับเหมาจากรัฐ หรือฝากลูกหลานเข้าทำงาน เป็นต้น

๒. รับผลประโยชน์ คือ การรับสินบนหรือรับของขวัญ เช่น เป็นเจ้าพนักงานสรรพากรแล้วรับเงินจากผู้มาเสียภาษี หรือเป็นเจ้าหน้าที่จัดซื้อแล้วรับไม้กอล์ฟเป็นของกำนัลจากร้านค้า เป็นต้น

๓. ใช้อิทธิพล เป็นการเรียกผลตอบแทนในการใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่เพื่อส่งผลที่เป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

๔. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน เช่น การใช้รถยนต์ หรือคอมพิวเตอร์ของราชการทำงานส่วนตัว เป็นต้น

๕. ใช้ข้อมูลลับของทางราชการ เช่น รู้ว่าราชการจะตัดถนน จึงรีบไปซื้อที่ดินในบริเวณดังกล่าวดักหน้าไว้ก่อน เป็นต้น

๖. รับงานนอก ได้แก่ การเปิดบริษัททำธุรกิจซ้อนกับหน่วยงานที่ตนเองทำงานอยู่ เช่น เป็นนักบัญชีแต่รับงานส่วนตัวจนไม่มีเวลาทำงานบัญชีในหน้าที่ให้กับหน่วยงาน เป็นต้น

๗. ทำงานหล้งออกจากตำแหน่ง คือการไปทำงานให้กับผู้อื่นหล้งออกจากที่ทำงานเดิม โดยใช้ความรู้หรืออิทธิพลจากที่เดิมมาชิงงาน หรือเอาประโยชน์โดยไม่เป็นธรรม เช่น เอาความรู้ในนโยบายและแผนของธนาคารประเทศไทยไปช่วยธนาคารเอกชนอื่น ๆ หล้งจากเกษียณ เป็นต้น

หลักการ ๔ ประการสำหรับการป้องกันเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ : การทำเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นหน้าที่หลักที่ต้องตัดสินใจและให้คำแนะนำภายในกรอบกฎหมายและนโยบาย จะต้องทำงานในขอบเขตหน้าที่พิจารณาความถูกผิดไปตามเนื้อหา ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตนมาแทรกแซง รวมถึงความเห็นหรือทัศนคติส่วนบุคคล ปฏิบัติต่อแต่ละบุคคลอย่างเป็นกลาง ไม่มีอคติลำเอียงด้วยเรื่องศาสนา อาชีพ จุดยืนทางการเมือง เผ่าพันธุ์ วงศ์ตระกูล ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น แต่ต้องมีจริยธรรมด้วย

๒. สนับสนุนความโปร่งใสและความพร้อมรับผิด : การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนต้องอาศัยกระบวนการแสวงหา เปิดเผยและจัดการที่โปร่งใส นั่นคือ เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ และมีความพร้อมรับผิดมีวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดทะเบียนผลประโยชน์ โยกย้ายเจ้าหน้าที่จากตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อน การเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นขั้นตอนแรกของการจัดการผลประโยชน์

/ทับซ้อน การ...

ทับซ้อน การใช้กระบวนการอย่างเปิดเผย ทั่วหน้า จะทำให้เจ้าหน้าที่ร่วมมือและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสีย

๓. ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง : การแก้ปัญหาหรือจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนจะสะท้อนถึงความยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่และองค์กรการจัดการ ต้องอาศัยข้อมูลนำเข้าจากทุกระดับในองค์กร ฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบเรื่องการสร้างระบบและนโยบาย และเจ้าหน้าที่ก็มีความรับผิดชอบต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนมี เจ้าหน้าที่ต้องจัดการกับเรื่องส่วนตนเพื่อหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ ทับซ้อนมากที่สุดเท่าที่ทำได้ และหัวหน้าหน่วยงานก็ต้องเป็นแบบอย่างด้วย

๔. สร้างวัฒนธรรมองค์กร : หัวหน้าหน่วยงานต้องสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายที่ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจในเวลาที่มีประเด็นผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น และการสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อตรงต่อหน้าที่ซึ่งต้องอาศัยวิธีการดังนี้

- ให้ข้อเสนอแนะและการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และการปฏิบัติ รวมถึงการใช้กฎเกณฑ์ที่มีในสภาพแวดล้อมการทำงาน
- ส่งเสริมให้มีการสื่อสารอย่างเปิดเผยและมีการเสวนาแลกเปลี่ยนเพื่อให้เจ้าหน้าที่สบายใจในการเปิดเผยและหารือเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนในที่ทำงาน
- ป้องกันไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนที่เจ้าหน้าที่เปิดเผยเพื่อมิให้ผู้นำไปใช้ในทางที่ผิด
- ให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและกระบวนการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนเพื่อให้รู้สึกเป็นเจ้าของและปฏิบัติตามในเวลาเดียวกันก็ต้องสร้างระบบโดยการพัฒนาในเรื่องต่อไปนี้
- มาตรฐานในการส่งเสริมความซื่อตรงต่อหน้าที่โดยรวมไว้ในข้อกำหนดทางจริยธรรม
- กระบวนการระบุความเสี่ยงและจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน
- กลไกความพร้อมรับผิดทั้งภายในและภายนอก
- วิธีการจัดการ (รวมถึงการลงโทษ) ที่ทำให้เจ้าหน้าที่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่จะต้องทำตามกฎระเบียบและมาตรฐาน

หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

“หลักธรรมาภิบาล” หรืออาจเรียกได้ว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมรัฐ และบรรษัทภิบาล ฯลฯ” ซึ่งเรารู้จักกันในนาม “Good Governance” ที่หมายถึง การปกครองที่เป็นธรรม นั้น ไม่ใช่แนวความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษยเป็นพันๆ ปี ซึ่งเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการ ที่เป็นแนวทางการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนี้

๑. หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

๒. หลักคุณธรรม คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละความอดทน ขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

๓. หลักความโปร่งใส คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยมูลข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของ

ภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

๔. **หลักความมีส่วนร่วม** คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ของสังคม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชนาติ หรืออื่น ๆ และจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

๕. **หลักความรับผิดชอบ** ผู้บริหาร พนักงานและลูกจ้างต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

๖. **หลักความคุ้มค่า** ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนโดยส่วนรวม

ท่านพุทธทาสภิกขุ ได้จำแนกธรรมไว้ ๔ ประเภทเช่นเดียวกัน คือ

๑. ธรรมะ คือหน้าที่และการปฏิบัติตามหน้าที่
๒. ธรรมะ คือผลที่เกิดจากการปฏิบัติตามหน้าที่
๓. ธรรมะ คือความจริงที่ปรากฏหรือกฎธรรมชาติ
๔. ธรรมะ คือธรรมชาติทั้งปวง

ธรรมคัมภีร์ครองโลก

ธรรมคัมภีร์ครองโลก ธรรม ๒ ประการได้แก่

๑. **หิริ หิริ** (อ่านว่า หิ-ริ, หิ-หิริ) แปลว่า ความละอายแก่ใจ ความละอายต่อบาป หิริ หมายถึงความละอายใจตัวเองต่อการทำความชั่วความผิด ต่อการประพฤติทุจริตทั้งหลายและความละอายใจตัวเองที่จะละเว้นไม่ทำความดีซึ่งควรจะทำให้เกิดมีในตน เช่นบิตามารดาที่มีความละอายใจที่จะไม่ดูแลบุตรของตน เช่นนี้เรียกว่ามีหิริ หิริ เกิดขึ้นได้ด้วยการคิดถึงการศึกษา ฐานะ ยศศักดิ์ ชาติตระกูลของตน คิดถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้น รวมกับความกลัวกลัวของจิตใจที่จะไม่ทำชั่วเช่นนั้น หิริ เป็นธรรมรักษาคุ้มครองโลก ทำให้โลกเกิดสันติ ทำให้คนเราอยู่กันอย่างสงบสุข เพราะคนที่มีหิริจะเกลียดความชั่ว และละอายที่จะทำความชั่วทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทำให้ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่โลกและสรรพสัตว์ทั้งปวง

๒. **โอตตปปะ** โอตตปปะ (อ่านว่า โอตตปปะ) แปลว่า ความเกรงกลัว หมายถึงความสะดุ้งกลัวต่อผลของความชั่ว ต่อผลของความทุจริตที่ทำไว้ โอตตปปะ เป็นอาการของจิตที่หวั่นไหวเมื่อจะทำความชั่ว เพราะกลัวความผิดที่จะตามให้ผลในภายหลัง เกิดขึ้นได้เพราะคิดถึงโทษหรือความทุกข์ที่จะเกิดขึ้นจากการทำชั่ว จากการประพฤติทุจริตของตน เช่น ตัวเองเองต้องเดือดร้อน เกิดความเสียหาย เสียทรัพย์สินเงินทอง เสียชื่อเสียง หรือถูกคนอื่นตำหนิตติเตียน ถูกสังคมรังเกียจ เป็นต้น โอตตปปะ เป็นธรรมคุ้มครองโลกคู่กับหิริ เพราะคนที่มีโอตตปปะย่อมกลัวที่จะทำความผิดทำให้งดเว้นจากการประพฤติต่างๆ ได้ อันเป็นเหตุให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุข เกิดสันติภาพขึ้น

มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อนุสนธิจากคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.อ.) ได้กำหนดมาตรฐานและจริยธรรม

/ของข้าราชการ...

ของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น (อ.ก.ถ.) ด้านมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรมใน ก.ถ. ได้ประมวลขึ้นจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่นลูกจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ผู้รับบริการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไปยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติ เพื่อเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของตน ได้แก่

๑. พึงดำรงตนให้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีความรับผิดชอบ

- หมายถึง
- มีการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชน
 - การไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์
 - มีความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่

๒. พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย โปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบ

หมายถึง - มีขั้นตอนปฏิบัติงาน แผนการทำงาน และมอบหมายงานที่ชัดเจนโดยสามารถแจ้งลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงาน และระยะเวลาให้ผู้มาติดต่อราชการได้ทราบ เพื่อสามารถตรวจสอบและติดตามได้

- มีการตั้งคณะกรรมการทำงานหรือคณะทำงานที่ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ในการตรวจสอบการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่และหน่วยงาน

- มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่ชัดเจน

๓. พึงให้บริการด้วยความสามารถ สะดวก รวดเร็ว มีอัธยาศัยไมตรี โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

หมายถึง - การให้บริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันอย่างเสมอภาคทั่วถึงเป็นธรรม-การให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว และตรงต่อเวลา

- การให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส และรักษาประโยชน์แก่ผู้มารับบริการทุกคน

๔. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยยึดผลสัมฤทธิ์ของงานอย่างคุ้มค่า

หมายถึง - การปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จตามกำหนดและบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ การปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลลัพธ์และผู้มารับบริการโดยภายใต้ขอบเขตของระเบียบ กฎหมาย

- การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่าทั้งใน ส่วนของการใช้เงินและเวลา

๕. พึงพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

หมายถึง - การศึกษาหาความรู้ที่ทันสมัยที่เป็นการพัฒนาทางวิชาการและพัฒนาจิตใจของตนเอง

อยู่เสมอด้วยวิธีการพัฒนารูปแบบต่างๆ เช่น การเข้าอบรม ประชุม สัมมนาและการศึกษาด้วยตนเอง เป็นต้น

๓. ธรรมะบรรยาย เรื่องการพัฒนาชีวิตด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา/ทำงานเป็นทีมอย่างมีความสุข

โดย พระอาจารย์นเรศธวัช เขมบุณโณ วิทยากร เจ้าอาวาสวัดบ้านคาละเมะ หมู่ที่ ๑ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

คุณธรรม หมายถึง คุณความดีที่มีอยู่ประจำใจคน คนที่มีคุณธรรม คนที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จึงไม่เบียดเบียนใคร ไม่ทำร้ายใคร คนที่มีคุณธรรม จะรักความยุติธรรมและมีความเมตตาต่อผู้อื่นเสมอ ส่วนผู้ที่กลั่นแกล้งผู้อื่นได้บังคับบัญชาที่ไม่ทำตามความต้องการของตนเป็นคนไม่มีคุณธรรม คุณธรรม คือ คุณความดีทุกประการที่มีประจำใจทุกคนเป็นความดีของผู้มีเมตตา มีความยุติธรรม ไม่ทำร้าย ไม่เบียดเบียน แม้คนที่เป็นศัตรู

แนวทางปฏิบัติเพื่อเข้าถึงคุณธรรมในการดำรงชีวิตที่รับผิดชอบต่อสังคม คนดี มีคุณธรรม มีศีลธรรม ประจำใจ จึงต้องมีแนวทางปฏิบัติ ในฐานะพลเมืองดี ผู้รับผิดชอบต่อสังคมคือ

๑. มีวินัยในตนเอง เด็ดเดี่ยว บังคับใจตนเองได้ สามารถกระทำการต่าง ๆ ที่ตนต้องการจะกระทำ และละเว้นสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองต้องการจะละเว้นได้ สามารถจงใจตนเองได้
๒. มีความกล้าหาญทางจริยธรรม กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตน รักษาสิทธิของตนเอาไว้ เมื่อเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ต้องกล้าที่จะคัดค้าน แสดงความไม่เห็นด้วย หรือแสดงประชามติร่วมกัน เพื่อแสดงความไม่พึงใจ หรือเพื่อให้ฝ่ายที่กระทำผิด หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ได้รู้ตัว หรือละเลิกการกระทำนั้นๆ เสีย
๓. มีจิตใจ หรือมีจิตสาธารณะ มีจิตใจกว้างขวาง มุ่งรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม ให้มาก่อน ประโยชน์ส่วนตนเสมอ หาก رأىว่ามีเงินทอง มีฐานะแล้ว เมื่อมีโอกาสที่ จะช่วยเหลือกิจการสาธารณะ หรือช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ผู้พญกักับทุกภิกขภัย วาตภัย อุทกภัย ก็ให้ความช่วยเหลือบ้างตามกำลังศรัทธา
๔. มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติกลางของส่วนรวมสิ่งใดที่เป็นของสาธารณะ เช่น ถนนหนทาง บ่อน้ำ ฝายน้ำล้น แม่น้ำลำคลอง จะต้องหวงแหน ร่วมกันทำนุบำรุงรักษาเอาไว้ เพื่อให้คนทั้งหลายได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
๕. มีความผูกพันและยึดมั่นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ทำงานร่วมกัน ร่วมแสดงความคิดเห็น แสดงมติ และลงมือกระทำการต่างๆ เหล่านั้นด้วยกัน มุ่งมั่นในการทำงานเป็นทีม มีความพร้อมเพรียงสมานฉันท์กันดี
๖. ให้ความร่วมมือ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและสมาคม ยินดีและเต็มใจร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่กลุ่ม และสมาคมริเริ่มขึ้นมา เป็นงานอาสา

หลักธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ (อิทธิบาท 4)

อิทธิบาท ๔ เป็นหลักธรรมของพระพุทธศาสนาซึ่งถ้าหากปฏิบัติแล้วจะนำพาชีวิตประสบผลสำเร็จตามปรารถนา มีหลักธรรมย่อย ๔ ประการ ดังนี้

๑. ความพอใจ (ฉันทะ) หมายถึง ความพอใจ รักใคร่ ในสิ่งที่คิดจะทำ หรือสิ่งที่กำลังทำอยู่ และ เป็นข้อปฏิบัติสำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ในที่สุด
๒. ความเพียร (วิริยะ) หมายถึง ความขยันหมั่นเพียร ด้วยความพยายามอย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะประสบผลสำเร็จ ส่วนมากจะทำเพียงเหวี่ยงแหเหว่ ขาดความทรหดอดทน แล้วมานั่งบ่นด้วยความน้อยอกน้อยใจภายหลังว่า “ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป”
๓. ความตั้งใจ (จิตตะ) หมายถึง การเอาใจใส่ต่อหน้าที่การงาน อย่างกระตือรือร้น
๔. ความไตร่ตรอง (วิมังสา) หมายถึง การรู้จักใช้สติปัญญาพิจารณาใคร่ครวญให้ถ้วนถี่รอบคอบ ถ้าพบ

ข้อบกพร่อง หรือพบปัญหา ก็จะได้ทบทวนแก้ไขได้ทัน่วงที

สรุปแล้ว คนเราต้องพอใจในงานที่ทำ และมีความเพียรพยายามเอาใจใส่ในหน้าที่การงานนั้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยการพิจารณาอย่างรอบคอบรอบด้าน งานนั้นจึงจะประสบผลสำเร็จ

การทำงานมีความสุข มีดังนี้

๑. หลักความเหมาะสม

ความรู้จักบริหารจัดการองค์กรหรือหน่วยงานและผู้ดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยความเหมาะสมกับ เหตุผลกับเหตุผลกับบุคคล กับชุมชน กับกาลเวลาสถานที่ และให้เหมาะสมกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมเมื่อ ยามจำเป็นก็ให้รู้จักยืดหยุ่นหรือประนีประนอมโดยไม่เสียหลักการ ให้การปฏิบัติงานสำเร็จอย่างได้ผลดีที่สุด มีส่วนเสียหายน้อยที่สุด หรือให้ไม่เสียหายเลย ความแข็งแรงหรือแข็งแกร่งด้วยมานะ ทิฐิ ชนิด ยอมหักไม่ ยอมอุบายที่ดีที่จะผลประสบผลสำเร็จได้ตลอดไป

๒. หลักความบริสุทธิ์ / โปร่งใส

การบริหารการปกครอง การตัดสินใจและวินิจฉัยสังคมก็เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ คือ เจตนา บริสุทธิ์ มุ่งต่อความอย่างได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูงขององค์กร และมุ่งตรงต่อหลักโปร่งใสและความสันติสุขโดย ส่วนรวมของประชาชนเป็นสำคัญ จึงมีการบริหารที่สุจริต มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

๓. หลักความยุติธรรม

หมายถึง การบริหารการจัดการกิจกรรมและ / หรือโครงการขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและให้ได้รับความพึงพอใจ โดยธรรมจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างสูง ต่อค่าลงทุนที่ต่ำ คืออย่างประหยัดและหมายถึงการปกครองบังคับบัญชา ดูแล ปฏิบัติต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ด้วยความเป็นธรรม คือ

ไม่อคติ ด้วยความรัก (ฉันทาคติ) หรือเห็นแก่พวกพ้องหมู่เหล่า

ไม่คติ ด้วยความโกรธหรือเกลียดชัง (โทสาคติ)

ไม่อคติ ด้วยความเกรงกลัว (ภยาคติ)

ไม่อคติ ด้วยความหลง (โมหาคติ) เพราะหยาบหรือไม่รู้ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นจริงที่เชื่อถือได้ ที่ตรงประเด็น

๓.ธรรมะบรรยาย เรื่องหลักธรรมในการ “ครองตน ครองคน ครองงาน”/สติปัญญา ๔/เจริญสมาธิ

ภาวนา และเดินจงกรม

โดย พระอาจารย์ไพฑูรย์ ทนตกาโย วิทยากร เจ้าอาวาสวัดป่ามหาโพธิวัน บ้านนามุข หมู่ที่ ๑๔ ตำบล คาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

สติปัญญา ๔

สติปัญญา ๔ เป็นหลักการภาวนาตามมหาสติปัญญาสูตร^(๑) เป็นข้อปฏิบัติเพื่อรู้แจ้ง คือเข้าใจตามเป็นจริงของสิ่งทั้งปวงโดยไม่ถูกกิเลสครอบงำ สติปัญญา ๔ อย่าง การตามอนุปัสนาในกาย เวทนา จิต และธรรม

โดยคำว่า สติ หมายถึงความระลึกรู้ ไม่ลืม สติเป็นเจตสิกที่เกิดกับจิตที่ติงามเท่านั้น ไม่เกิดกับอภุศล คอยช่วยให้จิตที่ติงามนึกถึงแต่เรื่องที่เป็ประโยชน์ให้ผลเป็นความสุข ระลึกถึงแต่สิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดโทษคือกิเลส, ส่วนปัญญา แปลได้หลายอย่าง แต่ในมหาสติปัญญาสูตรและสติปัญญาสูตร หมายถึง ความตั้งมั่น, ความแน่วแน่, ความมุ่งมั่นไม่ปล่อยเวลาให้เสียประโยชน์

/โดยรวมคือ...

โดยรวมคือเข้าไปรู้เห็นในสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง คือ วงจรปัจจุสมุปบาท เพื่อให้เห็นไตรลักษณ์ หรือสามัญลักษณะ จนละคลายความยึดติดด้วยอำนาจกิเลสทั้งปวง ได้แก่

๑. กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน - การมีสติไม่ลืมว่ากายเป็นแค่ที่รวมของธาตุ ๔ ได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟมา ประชุมรวมกันเป็นร่างกาย ไม่มองกายด้วยความเป็นคน สัตว์ เรา เขา แต่มองแยกเป็น รูปธรรมหนึ่งๆ อาศัยเหตุปัจจัยมากมายเกิดขึ้นเป็นวงจรปัจจุสมุปบาท ก็เห็นความเกิดดับ และเห็นว่ากายล้วนไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา
๒. เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน - การมีสติไม่ลืมว่าเวทนา, ทั้งสุข ทุกข์ อุเบกขา มีและไม่มีอามิส, ล้วนเป็น นามธรรมอย่างหนึ่ง ไม่มองกายด้วยความเป็นคน สัตว์ เรา เขา แต่มองแยกเป็นแค่นามธรรมที่อาศัยเหตุปัจจัยมากมายเกิดขึ้นเป็นวงจรปัจจุสมุปบาท ก็เห็นความเกิดดับ และเห็นว่าเวทнал้วนไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา
๓. จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน - การมีสติไม่ลืมว่าจิตมีเหตุใกล้คือเจตสิกมากมายเป็นปัจจัยให้เกิดอยู่ ไม่มองจิตด้วยความเป็นคน สัตว์ เรา เขา คือไม่มองว่าเรากำลังคิด เรากำลังโกรธ หรือเรากำลังเหม่อลอย แต่มองแยกเป็นนามธรรมอย่างหนึ่ง ที่อาศัยเหตุปัจจัยมากมายเกิดขึ้นเป็นวงจรปัจจุสมุปบาท ก็เห็นความเกิดดับ และเห็นว่าจิตล้วนไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา
๔. ธัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน - การมีสติไม่ลืมว่าโลกียธรรมทั้งปวงเกิดจากเหตุปัจจัยมากมาย ไม่มองด้วยความเป็นคน สัตว์ เรา เขา แต่มองเป็นรูปธรรมและนามธรรม ที่อาศัยเหตุปัจจัยมากมายเกิดขึ้นเป็นวงจรปัจจุสมุปบาทก็เห็นความเกิดดับ และเห็นว่าธรรมที่เกิดจากเหตุปัจจัยล้วนไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา

๑. หลักธรรมครองตน

๑.๑ ขรราวาสธรรม ๔

ขรราวาสธรรม แปลว่า ธรรมสำหรับผู้ครองเรือน หรือธรรมสำหรับการครองเรือน มีอยู่ ๔ ข้อ คือ

- ๑) สัจจะ ซื่อสัตย์ต่อกัน
- ๒) ทมะ รู้จักข่มจิตของตน
- ๓) ขันติ มีความอดทน
- ๔) จาคะ รู้จักเสียสละแบ่งปันของตนแก่คนที่ควรให้ปัน

ความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันเป็นหัวใจของการครองเรือน สามิภรรยาและสมาชิกในครอบครัว ถ้ามี

คุณธรรมข้อนี้แล้ว จะอยู่ด้วยกันด้วยความราบรื่น สามัคคีกัน มีความสงบสุข และการอยู่ร่วมกันนั้น ถ้าสามิภรรยาและคนในครอบครัว รู้จักข่มจิตใจตนเอง ไม่เอาแต่ใจตนเอง จะทำอะไรก็มีความยับยั้งชั่งคิด ไม่ทำอะไรเกินขอบเขต หรือนอกกลุ่มนอกทางตามอำเภอใจ ครอบครัวก็จะมีระเบียบวินัย เมื่อมีการกระทำสิ่งใดเป็นการกระทบกระทั่งกันเป็นบางครั้งบางคราว ก็มีน้ำใจอดทนไม่ถือโกรธ หรือไม่โกรธตอบ ฝ่ายหนึ่งเย็นเข้าไว้ ครอบครัวก็就会有ความสงบ ความเสียสละ คือรู้จักเสียสละช่วยเหลือญาติมิตร ตลอดถึงเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกัน ก็จะทำให้ได้รับไมตรีจิตจากญาติมิตรและเพื่อนบ้าน ครอบครัวจะไม่อยู่โดดเดี่ยว จะมีคนช่วยเหลือเมื่อเกิดอันตรายหรือพบอุปสรรค

ข้าราชการครูควรปฏิบัติตามหลักขรราวาสธรรม ๔ ประการนี้ เพื่อให้ครอบครัวมีความสามัคคี ไม่วิวาทบาดหมางกัน และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขตลอดไป

๑.๒ วุฒิธรรม ๔

วุฒิธรรม แปลว่า ธรรมเป็นเครื่องนำไปสู่ความเจริญ ทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับความเจริญก้าวหน้าในชีวิตตามความประสงค์ มียุ ๔ ข้อ คือ

๑) สัมปฐิสสังเสวะ การคบสัตบุรุษ คือคบกับคนที่มีความสงบกาย วาจา ใจ หรือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ และมีสติปัญญา รู้จักเหตุรู้จักผล รู้จักตน รู้จักเวลา รู้จักสังคม และรู้จักบุคคลที่ควรคบและไม่ควรคบ และตนเองก็เป็นเช่นสัตบุรุษนั้น

๒) สัทธัมมัสสวนะ ควรตั้งใจฟัง ตั้งใจศึกษา และปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของสัตบุรุษ เพราะสัตบุรุษจะไม่แนะนำในสิ่งที่ไร้ประโยชน์

๓) โยนิโสมนสิการ คือ เมื่อฟังแล้ว ต้องรู้จักไตร่ตรองพิจารณาด้วยปัญญาของตนก่อน เพื่อจะได้เป็นคนไม่เชื่องมง่าย ไตร่ตรองดูให้รอบคอบ ว่า สิ่งที่ได้ฟังมานั้นถูกต้องตามหลักเหตุผลหรือไม่เพียงใด การทำอย่างนี้ย่อมเป็นทางก่อให้เกิดปัญญา

๔) อัมมานุอัมมปฏิบัติ เมื่อฟังแล้ว ไตร่ตรองดีแล้ว ให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วเราจะเห็นผลด้วยตนเอง

วุฒิธรรม ๔ ข้อนี้ ในพระไตรปิฎก พระพุทธองค์ทรงแสดงว่าเป็น ปัญญาวุฒิ คือธรรมเป็นเครื่องนำไปสู่ความเจริญแห่งปัญญา หมายความว่า เมื่อปฏิบัติธรรม ๔ ข้อนี้แล้ว ย่อมจะเกิดปัญญา เกิดความรู้ ความเฉลียวฉลาดขึ้นในใจ

๑.๓ จักรธรรม ๔

จักรธรรม แปลว่า ธรรมเป็นเหมือนล้อรถ หมายความว่า รถจะใช้เป็นพาหนะขับไปสู่เป้าหมายได้ ต้องเป็นรถที่มีล้อ คนเราจะก้าวไปสู่ความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป ก็จะต้องมีธรรมเป็นล้อ กล่าวคือ ต้องดำเนินชีวิตโดยมีธรรมประจำใจ ได้แก่จักรธรรม ๔ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า จักร ๔ คือ

๑) ปฏิรูปเทสวาสะ อยู่ในถิ่นอันสมควร หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีความสะดวกปลอดภัย เจริญอุดมสมบูรณ์

๒) สัมปฐิสูปัสสยะ การคบสัตบุรุษ คือเลือกคบแต่คนดี บริกษาหาหรือ ร่วมคิด ร่วมทำ หรือประพฤติตามอย่างคนดีนั้น

๓) อัตตสัมมาปณิธิ การตั้งตนไว้ชอบ ได้แก่การตั้งจิตใจของตนไว้ในทางที่ถูกที่ควร เช่น ตั้งใจระวังไม่กระทำความชั่ว ตั้งใจละเลิกความชั่ว ตั้งใจทำความดี ตั้งใจรักษาความดีไว้ให้คงอยู่และให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป หรือตั้งตนไว้ในทางยุติธรรม คือไม่ลำเอียงด้วยอคติทั้ง ๔ ตั้งตนไว้ในคุณธรรม คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตลอดจนวางตนให้เหมาะสมกับฐานะ ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น

๔) ปุพเพกตปุญญตา ความเป็นผู้ได้ทำความดีไว้ในปางก่อน ให้รู้จักการทำความดีไว้ เพราะการทำความดีย่อมมีส่วนสนับสนุนการกระทำในปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ ไม่มีใครสร้างบ้านให้เสร็จในวันเดียวได้ ดังนั้นเราควรประกอบความดีอย่างสม่ำเสมอ

๑.๔ อายุวัณธรรม ๕

อายุวัณธรรม แปลว่า ธรรมที่ทำให้อายุยืน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อายุสสธรรม แปลว่า ธรรมที่เกื้อกูลแก่อายุ หมายความว่า ธรรมที่ช่วยให้อายุยืน มีอยู่ ๕ ประการ คือ

- ๑) สัปายการี รู้จักทำความสบายแก่ตน
- ๒) สัปารยมัตตัญญู รู้จักประมาณในสิ่งที่สบาย
- ๓) ปริณตโกชี บริโภคอาหารที่ย่อยง่าย
- ๔) กาลจารี ประพฤติเหมาะในเรื่องเวลา
- ๕) พรหมจารี คือพรหมจรรย์

การรู้จักอยู่ในที่มีอากาศสบาย สถานที่สะอาดเรียบร้อย และรู้จักระงับสติอารมณ์ไม่ให้ความวิตกกังวลหรือขุ่นเคืองอยู่ในใจ เชื่อว่ารู้จักทำความสบายแก่ตนเอง เมื่อได้รับสิ่งที่สบายแก่ตนเอง ก็ต้องรู้จักประมาณ คือรู้จักความพอดีในสิ่งนั้น ไม่ทำตนให้สบายเกินไป อย่างนี้เรียกว่า รู้จักประมาณในสิ่งที่สบาย การบริโภคอาหารที่ละเอียดอ่อน เคี้ยวอาหารให้ละเอียด เชื่อว่าบริโภคอาหารที่ย่อยง่าย การทำสิ่งใดรู้จักทำเป็นเวลา ทำพอเหมาะแก่เวลา พักผ่อนพอเหมาะแก่เวลา กินนอนเป็นเวลา อย่างนี้เชื่อว่าประพฤติเหมาะในเรื่องเวลา ผู้เป็นบรรพชิตถือพรหมจรรย์ ผู้เป็นคฤหัสถ์ รู้จักประมาณในกามกิจ ไม่มากเกินไปในกาม เชื่อว่าถือพรหมจรรย์ ผู้ที่ปฏิบัติตามหลักอายุวัณธรรมดังกล่าวนี้ได้ ย่อมจะเป็นผู้มีอายุยืน

๑.๕ สัปุริสธรรม ๗

สัปุริสธรรม แปลว่า ธรรมของสัตบุรุษ คือคนดี หรือธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ มี ๗ อย่าง คือ

๑) ฌัมมัญญตา ความเป็นผู้รู้จักเหตุ คือ ความรู้จักว่าสิ่งนี้เป็นเหตุของสิ่งนี้ เช่น รู้ว่าสิ่งนี้เป็นเหตุแห่งสุข สิ่งนี้เป็นเหตุแห่งทุกข์ หรือพบผลแล้วรู้ชัดว่า ผลนั้นเกิดมาจากเหตุ ผลดีย่อมมาจากเหตุดี ผลชั่วย่อมมาจากเหตุชั่ว อย่างนี้เรียกว่า ฌัมมัญญตา

๒) อัตถัญญตา ความเป็นผู้รู้จักผล คือ ความรู้ชัดว่า สิ่งนี้เป็นผลของสิ่งนี้ เช่น รู้ว่า สุขเป็นผลแห่งเหตุอันนี้ ทุกข์เป็นผลแห่งเหตุอันนี้ หรือพบเหตุแล้วรู้จักคาดผลได้ว่า เหตุนั้นจะต้องได้ผลอย่างนี้แน่นอน เหตุดีย่อมได้ผลดี เหตุชั่วย่อมได้ผลชั่ว อย่างนี้เรียกว่าอัตถัญญตา

๓) อัตตัญญตา ความเป็นผู้รู้จักตน คือ ความรู้ชัดว่า ตนเองมีฐานะเป็นอย่างไร แล้วประพฤติตนให้เหมาะสมกับภาวะและฐานะของตน

๔) มัตตัญญตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณ คือ รู้จักพอดี รู้จักประมาณในการแสวงหาและใช้จ่ายทรัพย์เลี้ยงชีพ

๕) กาลัญญตา ความเป็นผู้รู้จักกาล คือรู้จักเวลาอันเหมาะสมแก่การประกอบกิจและระยะเวลาที่ต้องใช้ในการประกอบกิจ การตรงต่อเวลา มาปฏิบัติงานให้ตรงต่อเวลา ทำให้พอเหมาะกับเวลาที่กำหนด

๖) ปริสัณญตา ความเป็นผู้รู้จักชุมชน คือรู้จักชุมชน หรือสังคมและรู้จักกิจรยาที่ต้องประพฤติต่อชุมชนนั้น ๆ ว่า หมู่นี้เมื่อเข้าไปหาจะต้องทำกิจรยาอย่างนี้ จะต้องพูดอย่างนี้ เป็นต้น

๓) บุคคลลัญญตา ความเป็นผู้รู้จักบุคคล คือรู้จักบุคคล รู้จักเลือกบุคคล ว่า ผู้นี้เป็นคนดีควรคบ ผู้นี้เป็นคนไม่ดีไม่ควรคบ ผู้นี้มีอธยาศัยเป็นอย่างไร มีคุณธรรมอย่างนี้เป็นต้น

๒.หลักธรรมสำหรับการครองคน

๒.๑ พรหมวิหาร ๔

พรหมวิหาร แปลว่า ธรรมเป็นเครื่องอยู่ของท่านผู้ใหญ่ หมายความว่า ผู้ใหญ่จะเป็นบิดามารดา เป็นผู้ปกครอง ผู้มีอำนาจปกครองบ้านเมือง หรือเป็นใหญ่ในฐานะอื่น ๆ จะเป็นผู้ใหญ่ที่ควรเคารพนับถือ ควรกราบไหว้บูชาของผู้ nhỏ จะต้องตั้งอยู่ในพรหมวิหารธรรมทั้ง ๔ นี้ คือ

๑) เมตตา ความรักใคร่ปรารถนาให้เป็นสุข กล่าวคือ ความรักที่เกิดจากความบริสุทธิ์ใจอย่างพ่อแม่ รักลูก หรือลูกรักพ่อแม่

๒) กรุณา ความสงสาร คิดช่วยให้พ้นทุกข์ กล่าวคือ เมื่อเห็นคนอื่นได้รับทุกข์แล้ว เกิดความสงสาร ห่วงใจ ไม่นิ่งนอนใจ คิดช่วยให้คนอื่นพ้นทุกข์ ให้พ้นโรค พ้นภัย

๓) มุทิตา ความพลอยยินดี เมื่อเห็นผู้อื่นได้ดี กล่าวคือ เมื่อเห็นผู้อื่นได้ดี มีลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ก็มีความพลอยยินดี อนุโมทนาด้วย ไม่คิดอิจฉาริษยา มีแต่ความชื่นชมยินดีกับเขา

๔) อุเบกขา ความวางใจเป็นกลาง กล่าวคือ ความวางใจเป็นกลาง ไม่เข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือไม่คิดซ้ำเติมผู้อื่นในเมื่อผู้อื่นถึงความวิบัติ

๒.๒ สังคหวัตถุ ๔ ได้แก่

๑) ทาน การให้สิ่งตอบแทน ให้รางวัลการทำงาน

๒) ปิยวาจา การพูดไพเราะอ่อนหวาน

๓) อตถจริยา การรู้จักวางตัวอย่างเหมาะสม

๔) สมานัตตา การเสมอดันเสมอปลาย ไม่นำหน้าไว้หลังหลอก

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้นำต้องมีคือ ความเที่ยงธรรม หรือความยุติธรรม เพราะเมื่อใดก็ตามที่ผู้นำลำเอียง เพราะรัก เพราะหลง เพราะโกรธ เพราะกลัว จะทำให้เกิดความแตกแยกในผู้ร่วมงาน

๓.หลักธรรมสำหรับการครองงาน

๓.๑ อิทธิบาท ๔ ได้แก่

๑) ฉันทะ ความพึงพอใจในสิ่งที่ทำ สิ่งที่มีอยู่

๒) วิริยะ ความเพียรพยายามอดทนในหน้าที่การงาน ไม่ท้อแท้ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

๓) จิตตะ ความเอาใจใส่ ความปฏิบัติงาน การใฝ่หาวิชาความรู้ประสบการณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงาน

๔) วิมังสา การใช้สติปัญญา ใคร่ครวญ ไตร่ตรองให้รอบคอบ

เจริญสติ

เป็นช่วงเวลาของการพักจิตใจสู่การปฏิบัติธรรม สวดมนต์อธิษฐานจิตภาวนาเจริญวิปัสสนากรรมฐาน มองตนเอง สะกิล และก้าวเข้าหาสัจธรรม ค้นหาความจริงแห่งชีวิต ด้วยตนเอง ผู้เข้าอบรมทุกคนร่วมกันปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในองค์กร พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น การดำเนินชีวิต ของมนุษย์จะสมบูรณ์ได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ศาสนาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ชี้นำชีวิตและสังคมไป ในทางที่ถูกต้องดีงาม โดยเฉพาะสังคมไทยซึ่งมีพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องหล่อหลอมจิตใจให้ทุกคนมีความรัก สามัคคี มีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุขต่อไป

- สรุปและตอบข้อซักถาม,

****ปิดการอบรม*****

สรุปแบบประเมินโครงการฝึกอบรมส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม สำหรับคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

ณ วัดป่ามหาโพธิวัน บ้านนาмуข ตำบลคาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

วัตถุประสงค์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดดำเนินโครงการต่อไป
๒. วิเคราะห์ความพึงพอใจในโครงการ เพื่อนำไปแก้ไขจุดบกพร่องที่เกิดขึ้น

ส่วนที่ ๑ สถานภาพทั่วไป

จำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการ โดยการสุ่ม จำนวน ๔๕ ราย ได้ดังนี้

๒.๑ เพศ

เพศชาย ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐

เพศหญิง ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐

๒.๒ อายุเฉลี่ยผู้ตอบแบบประเมินโดยการสุ่ม ได้ดังนี้

อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี	มีจำนวน - คน	คิดเป็นร้อยละ -
อายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี	มีจำนวน - คน	คิดเป็นร้อยละ -
อายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี	มีจำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖
อายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี	มีจำนวน ๑๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๘
อายุระหว่าง ๕๑ ปี ขึ้นไป	มีจำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๖

๓. ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบประเมินโดยการสุ่ม ได้ดังนี้

ระดับการศึกษา ประถมศึกษา	มีจำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๓
ระดับการศึกษา มัธยมศึกษา	มีจำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๖
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี	มีจำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖
อื่นๆ ปริญญาโท	มีจำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๕

๔. อาชีพของผู้ตอบแบบประเมินโดยการสุ่ม ได้ดังนี้

นักศึกษา	มีจำนวน - คน	คิดเป็นร้อยละ -
ข้าราชการ	มีจำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๖
พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ	มีจำนวน - คน	คิดเป็นร้อยละ -
ลูกจ้าง	มีจำนวน ๑๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๘
ธุรกิจส่วนตัว	มีจำนวน - คน	คิดเป็นร้อยละ -
อื่นๆ คณะผู้บริหาร,ส.อบต.	มีจำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๖

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะ

จากตารางประเด็นและตัวชี้วัด โดยมีคะแนนเรียงจากมากไปหาน้อย สรุปดังนี้

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ					— x	ร้อยละ
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑		
ด้านวิทยากร							
๑.การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร	๒๐	๑๗	๕	๕	-	๔.๑	๘๒
๒.ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา	๑๘	๑๒	๑๕	๒	-	๓.๙๗	๗๙.๔๐
๓.ความเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม	๒๕	๑๒	๗	๓	-	๔.๒๕	๘๕
๔.มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม	๒๐	๑๑	๙	๓	๒	๓.๙๗	๗๙.๔๐
๕.การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้	๒๕	๑๐	๗	๒	๓	๓.๙๑	๗๘.๒๐
๖.การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม	๒๒	๑๒	๖	๕	๒	๔	๘๐
ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร							
๑.สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม	๒๕	๑๒	๘	๒	-	๔.๒๗	๘๕.๔๐
๒.ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	๒๗	๑๒	๕	๓	-	๔.๓๔	๘๖.๘๐
๓.อาหารมีความเหมาะสม	๒๘	๑๒	๕	๒	-	๔.๔๐	๘๘
ด้านความรู้ความเข้าใจ							
๑.ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ ก่อน การอบรม	๑๕	๑๑	๑๐	๖	๕	๓.๓๔	๖๖.๘๐
๒.ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม	๓๐	๑๐	๕	๒	-	๔.๔๔	๘๘.๘๐
ด้านการนำความรู้ไปใช้							
๑.สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๒๕	๑๐	๖	๔	๒	๔.๑๐	๘๒
๒.มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	๒๐	๑๒	๘	๖	๑	๓.๙๓	๗๘.๖๐
๓.สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้	๒๕	๑๐	๗	๕	-	๔.๑๗	๘๓.๔๐

จากตารางส่วนที่ ๒ เห็นได้ว่า ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อโครงการ โดยมี ๓ อันดับแรก คือ

๑.มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม

คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๐

๒.อาหารมีความเหมาะสม

คิดเป็นร้อยละ ๘๘

๓.ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม

คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘๐

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

๑. สถานที่มีความเหมาะสมมาก และให้มีโครงการนี้ต่อไป

๒. ควรมีระยะเวลาให้มากกว่านี้

รูปภาพโครงการโครงการฝึกอบรมส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม สำหรับคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง
วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓
ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามูข ตำบลศาละแมะ อำเภอสี่ขภูมิ จังหวัดสุรินทร์

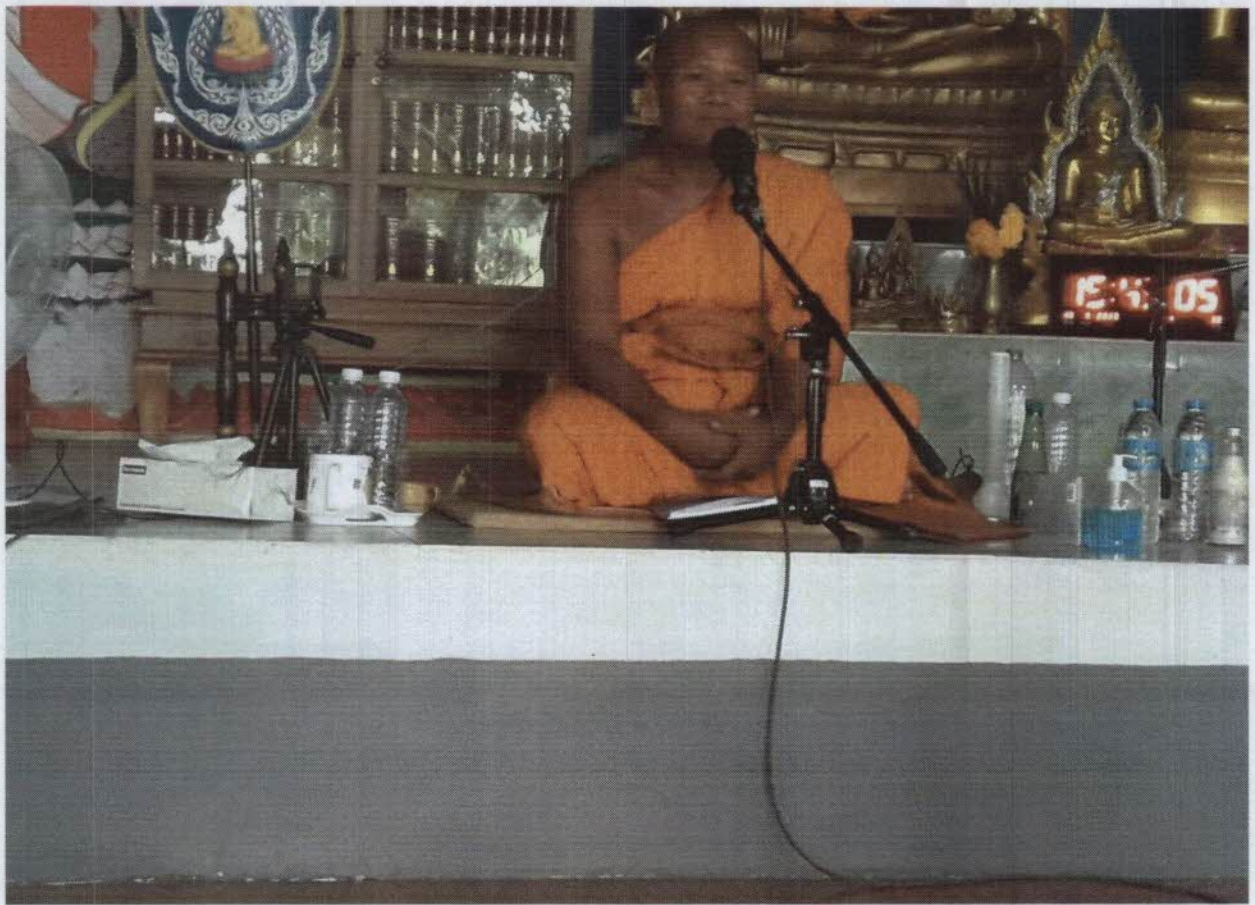

ใบลงทะเบียน

โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับคณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนามุข หมู่ที่ ๑๔ ต.คาละแมะ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์

คณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และพนักงานอบต.เสมิง

ลำดับ	ชื่อ -สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายนาครินทร์ สาทิพจันทร์	นายก อบต. เสมิง		
๒	นายป๋อง คุชิตา	รองนายก อบต. เสมิง		
๓	นายสุนทร มะลิ	รองนายก อบต. เสมิง		
๔	นายเทศ จินพละ	เลขานุการ นายก อบต. เสมิง		
๕	นายรวัย สริมงาม	ผู้อำนวยการกองช่าง		
๖	นางเรืองรอง อรุณวรรณนะ	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง		
๗	นางสาวอุดมณณ์ สาทิพจันทร์	หัวหน้าสำนักงานปลัด		
๘	นางจุฬารณณ์ วุฒิยา	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ		
๙	นายพงษ์ศักดิ์ กวดใต้	นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ		
๑๐	นางสาวณัฐริชา สุมาลย์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ		
๑๑	นางสาวปณิชา พนารินทร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ		
๑๒	นางชลีพร นวฤกษ์	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน		
๑๓	นายกันต์ บุญศิริ	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ชำนาญงาน		
๑๔	นายจิระศักดิ์ จิตต์เจียรนัย	เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาฯ		
๑๕	นางวราภรณ์ มั่นศักดิ์	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ		
๑๖	นางสาวมนัสนันท์ ดาศรี	เจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงาน		
๑๗	นางสาวธนันท์รัฐ สาทิพจันทร์	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน		
๑๘	นายอัครเดช มีพร้อม	นายช่างโยธาชำนาญงาน		
๑๙	นายอดิสร วงษ์คำจันทร์	นายช่างไฟฟ้าปฏิบัติงาน		
๒๐	น.ส.ดวงกมลฉัตร ไชยพันนา	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา		
๒๑	นายณรงค์ เครือศรี	ผู้ช่วยช่างโยธา		
๒๒	น.ส.วารุณีย์ รัตนจิโรจน์	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี		
๒๓	นายชูชาติ ฝ่ายสงค์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ		
๒๔	นายพร้อมพงษ์ บุญเลิศ	ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน		
๒๕	นายสุวรรณ์ สีดา	พนักงานตกแต่งสวน		
๒๖	นางสาวมลฤดี พางาม	นักการภารโรง		
๒๗	นายบุญส่ง สุมาลย์	คนงานจ้างทั่วไป (งานแผนที่และภาษา)		
๒๘	นางบุญรัตน์ ทองพันธ์	คนงานจ้างทั่วไป (งานธุรการช่าง)		
๒๙	นางนัฐชัญญา วุฒิยา	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองม้า		
๓๐	นางสาวทิสันันท์ กวดแก้ว	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสังแก		
๓๑	นางธัญลักษณ์ ทองทา	ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) ศพด.บ้านหนองม้า		

[illegible]

ใบลงทะเบียน

โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับคณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ณ วัดป่ามหาโพธิ์วัน บ้านนาหมุข หมู่ที่ ๑๔ ต.คาละแมะ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสมิง

ลำดับ	ชื่อ -สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายลักส์ สาทิพย์จันทร์	ประธานสภา อบต. เสมิง		
๒	นายบุญโฮม ทองทา	รองประธานสภา อบต. เสมิง		
๓	นายจำปี มะลิ	ส.อบต. หมู่ที่ ๒		
๔	นางนัตติยา ตันยอด	ส.อบต. หมู่ที่ ๒		
๕	นายสนอง ยอดอาจ	ส.อบต. หมู่ที่ ๓		
๖	นายสำรวย ทองจันทร์	ส.อบต. หมู่ที่ ๓		
๗	นายสมัน วิชума	ส.อบต. หมู่ที่ ๔		
๘	นายศรีลา ปราสาททอง	ส.อบต. หมู่ที่ ๕		
๙	นายพิชิต แก้มทอง	ส.อบต. หมู่ที่ ๕		
๑๐	นายสนั่น บัวทอง	ส.อบต. หมู่ที่ ๖		
๑๑	นายภูมิ ทองทา	ส.อบต. หมู่ที่ ๗		
๑๒	นายพา บุญแก้ว	ส.อบต. หมู่ที่ ๗		
๑๓	นายสถิต สาทิพย์จันทร์	ส.อบต. หมู่ที่ ๘		
๑๔				
๑๕				
๑๖				